

[Bramsnæs.]

fordrer jeg ham til at stille dem snarest. Jeg beder om, at han vil svare paa, hvor lang Frist han anser for nødvendig til at stille saadanne Ændringsforslag, hvis det altsaa er Ministeriets Hensigt at stille Ændringsforslag.

J. Chr. Møller: Jeg vil gerne sige til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at han ikke var ganske heldig med at citere, hvad jeg har sagt. Jeg udtalte nemlig ikke, at jeg ikke vilde være med til at vedtage en ny Banklov; jeg sagde, at vi sikkert godt kunde arbejde videre med den Banklov, vi har, og det er ogsaa min Overbevisning, at det kunde vi godt. Det, at Lovforslaget blev gennemført i det høje Folketing omtrent enstemmigt, viser jo ikke absolut, at man var enig om alle Lovforslagets Paragraffer. Det var et Kompromisforslag, hvad det ærede Medlem ogsaa var inde paa, og naar det er et Kompromis, er det ikke alt sammen lige godt. Og Meningen er vel, at kan der findes noget bedre, maa vi arbejde hen dertil.

Jeg har altsaa ikke sagt, at jeg vilde modsætte mig en ny Banklov, men jeg har ønsket nogle Ændringer i Lovforslaget, som det foreligger. Min Mening er, at Lovforslaget giver Bankinspektøren en alt for stor Myndighed. Hvorledes skulde det være muligt for Bankinspektøren at kontrollere de 185 Banker? Og tror man virkelig ikke, at den Ledelse, der er i Bankerne, langt bedre kan skønne over, hvorledes den enkelte Bank skal ledes? Jeg tror, at hvis man regner med, at Bankinspektøren skal kunne kontrollere samtlige Landets Banker, saa regner man forkert; det kan selv den dygtigste Mand ikke gøre. Og hvis han fik et saadant Ansvar, vilde det faktisk blive en Sovepude for Lederne af de forskellige Banker. De kunde saa sige til sig selv: Ja, hvad, vi har jo Bankinspektøren, og hvis der er noget galt, maa han underrette os derom. Men det kan han ikke. Mit Parti vil gerne arbejde for, at vi faar en Banklov, men det skal være en Lov, som vi mener er en god Banklov. Derfor havde det efter min Mening ogsaa været bedre, om der var blevet nedsat et sagkyndigt Udvalg, der kunde have udarbejdet en Banklov. Jeg er overbevist om, at det vilde kunne gøre det bedre end et Rigsdagsudvalg.

Hvor hurtigt en saadan Lov kan gennemføres, skal jeg ikke kunne afgøre. Noget Tid vil det jo tage. Jeg gaar ud fra, at de forskellige Paragraffer skal gaas

igennem, og jeg har i hvert Fald nogle Ændringer at foreslaa, og jeg kunde tænke mig, at der var andre, som ogsaa havde Ændringsforslag at stille, alt sammen maa det have sin Tid. Men vi vil, som sagt, gerne arbejde med paa at skabe en saa god Banklov som muligt. Om vi saa kan risikere at komme til at staa alene — ja, det vil jeg ikke haabe; men hvis det skulde gaa saaledes, vilde det være af den Grund, at vi ikke mente, at den Banklov, som var udarbejdet, var tilfredsstillende.

Gunnar Fog-Petersen: Efter det Forløb, Forhandlingen hidtil har taget, maa jeg tilstaa, at mit Haab om en hurtig og enstemmig Vedtagelse af Lovforslaget, som det foreligger, ikke er vokset, men opgive det helt vil jeg alligevel ikke.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af det Ordskifte, der fandt Sted mellem Ministeren og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds om Bankinspektørens Myndighed. Efter den højtærede Ministers Mening skal Bankinspektørens Opgave rettelig begrænses til dette at kontrollere Banklovens Overholdelse i den praktiske Bankvirksomhed og tillige udføre en Konsulentvirksomhed, være raadgivende med de Erfaringer, han sidder inde med fra sit Kendskab til mange Banker, overfor den enkelte Bank, medens det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds hævder, at Bankinspektørens Opgave skal være at sørge for, at den Ledelse, der findes i Bankerne, virkelig er en Ledelse. Ja, hvad vil det nu egentlig sige? Den Definition, det ærede Medlem her har givet, tager i Virkeligheden Sigte paa Overholdelse af Loven, thi saa er det en virkelig Ledelse af Banken. Men jeg forstaar, at det ærede Medlem vil, at man skal gaa videre. Jeg tror nu slet ikke paa, at det er muligt at trække en bestemt Grænse mellem den Opfattelse, Ministeren gør sig til Talsmand for, og den, som det ærede Medlem vil udtrykke. Jeg vil til Belysning heraf blot pege paa et enkelt Forhold, som har været nævnt af Ministeren. I § 13 siges der:

„Saafremt en Bank ved en Regnskabsopgørelse ikke foretager de Afskrivninger, som Bankinspektøren efter en Undersøgelse af Bankens Forhold har meddelt, at han finder paakrævede, maa Udbetaling af Udbytte kun ske med Bankinspektørens Tilladelse.“

Lad os da tænke os det Tilfælde, at Bankinspektøren har vurderet et eller andet Engagement i en Bank og er kommet til